

Sygn. akt II K 473/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: sekr. sądowy Marta Owczarek

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2017 roku sprawy

M. K.

s. D. i A. z domu S.

ur. (...)

w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 lipca 2017 roku przy ul. (...) w P. (...) na terenie kwaciarni dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela wartości stu złotych z zawartością: dowodu osobistego, prawa jazdy, karty bankomatowej, karty ZUS oraz pieniędzy w kwocie jednego tysiąca siedmiuset złotych powodując straty na łączną kwotę jednego tysiąca ośmiuset złotych czym działał na szkodę A. K.

tj. o czyn z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka

- oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu wyczerpującego dyspozycje art. 275 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 3 (trzech) lat;
- na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do przeproszenia pokrzywdzonej A. K. na piśmie w terminie 3 (trzech) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;
- na podstawie art. 33 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
- na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego M. K. środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na A. K. kwoty 1700 (jeden tysiąc siedemset) złotych;

6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz wymierza mu 320 (trzysta dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu)

Wymiar kary za przestępstwo, którym sprawca zrealizował znamiona dwóch lub więcej przepisów ustawy karnej odbywa się stosowanie do treści art. 11 § 3 kk, tj. w oparciu o ten ze zbiegających się przepisów, który przewiduje karę najsurowszą. Gdy zagrożenie jest identyczne, karę należy wymierzyć na podstawie tego przepisu, który najpełniej charakteryzuje działanie sprawcy. Kierując się tą ostatnią zasadą Sąd w podstawie wymiaru kary przyjął art. 278 § 1 kk, bowiem kradzież jest z pewnością tym zachowaniem, jakie najlepiej oddaje istotę zdarzenia z 11 lipca 2017 r.

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy m.in. motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez M. K. był znaczny. Oskarżony godził w dobro o niekwestionowanej wartości, jaką jest cudza własność. Działał cynicznie i z wyrachowaniem, ewidentnie planując przestępstwo, którym wyrządził znaczną szkodę materialną. Pozbawił pokrzywdzoną dwukrotności jej emerytury i jednocześnie środków przeznaczonych na bieżące opłaty, a o naprawienie szkody nie czynił żadnych starań. Przestępstwo popełnił działając z zamiarem bezpośrednim, a do jego popełnienia nie skłoniła go żadna dramatyczna sytuacja życiowa, ale wola uzyskania szybkich i łatwych pieniędzy cudzym kosztem.

Postępowanie karne nie dowiodło istnienia okoliczności prowadzących do wyłączenia, czy znaczącego ograniczenia stopnia winy oskarżonego, który działał jako sprawca poczytalny. Oznacza to, że stopień zawinienia także jest znaczący.

Mając powyższe na uwadze, wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na jej wymiar rzutowały okoliczności obciążające, do których należy zaliczyć zuchwały sposób działania, wartość wyrządzonej szkody, ale także uprzednia karalność oskarżonego.

Jednocześnie należało uwzględnić, że M. K. prezentował prawidłową postawę w postępowaniu karnym, a jego współpraca z organami ścigania zaowocowała ujawnieniem wszystkich okoliczności czynu. Wprawdzie dla 23-letniego M. K. nie jest to pierwszy konflikt z prawem, jednak względ na konieczność zachowania zasad racjonalnego karania i odniesienia dolegliwości do wagi czynu uzasadniały warunkowe zawieszenie wykonania kary. Dotychczas popełniane występki skutkowały karami wolnościowymi, co nie skłaniało oskarżonego do zmiany postępowania. Tym razem, naruszenie rygorów okresu próby może spowodować nieporównywalnie surowsze konsekwencje, toteż oskarżony z pewnością z lepszym skutkiem podda się resocjalizacji. Nadto, forma orzeczonej kary stwarza pokrzywdzonej daleko bardziej realną szansę na uzyskanie odszkodowania, bowiem wizja 6-miesięcznej izolacji zdecydowanie poprawi skuteczność egzekwowania zasądzonej od oskarżonego sumy.

Walor wychowawczy ma nadto obowiązek probacyjny służący moralnej satysfakcji ofiary przestępstwa, która ma zostać przeproszona na piśmie w określonym terminie oraz grzywna ustalona na poziomie 100 stawek dziennych o wartości 10 zł każda. M. K. z premedytacją sięgnął po cudzą własność kradnąc m.in. pieniądze stanowiące

równowartość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Powinien zatem odczuć konsekwencje również w sferze materialnej i w ten sposób nabrać szacunku do owoców cudzej pracy.

Z mocy art. 46 § 1 kk z urzędu orzeczono wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody finansowych spowodowanej kradzieżą pieniędzy, bowiem portfel o wartości 100 zł pokrzywdzona odzyskała.

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 627 kpk, przy czym wydatki postępowania objęły koszt uzyskania karnej i ryczałt za doręczenia. Opłatę wymierzono stosownie do art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223).